

Мина Стоянова

Ида

Ида

Вали ли?

Носталгия на мъртво лято. Полето съхне; погледът е обречен...

Ида

Диво сърце

Дъждът се разнася в тъмни сиви облаци не идва но говори за себе си представя се

Древното лице на водата самотна следва земята

Ида

името на дъжда който още попива в мен

Егото спи в миналото бъдещето притежава

Днес е

Сплетена между три живака се извайвам пясъчна фигура

Аз съм времето когато днес се промени и притежанието стане его а аз достигна съществуването

Страх ме е от вярата

Да вярвам че живея а да не живея

Страх ме е от вярата

Себенепосилност

КРАЙ

© Мина Стоянова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10675>]